

Pierre de Lasenic
(vlevo) na pláži
s přáteli

2. díl

Neuvěřitelné osudy českých MISTRŮ HERMETIKŮ

Psal se rok 1927 a tehdy nad naší zemí, stejně jako v dobách slavné »Císařské alchymistické akademie Rudolfa II.«, znovu jasně zazářila »Hermova nebeská hvězda«. Ta dala vzniknout společnosti UNIVERSALIA, první veřejné hermetické škole. Zde se dostalo vytouženého poznání všem poutníkům, kteří za ním přicházeli z celé naší země. V Praze, Matce měst, nabízeli lektoři hermetismu duchovní přednášky a společnou magickou, alchymickou a spagyrickou praxi.

Zakládající členové této společnosti ale nebyli »psychicky nesvéprávní«, jak by si asi přáli mnozí, kteří hermetickou filosofii raději ignorovali, nebo z nějakého důvodu popírali. **Členové Universalie byli mimořádně inteligentní a často společensky významní lidé. Lékaři, spisovatelé, malíři, učitelé, profesori, továrníci, inženýři... Ti všichni patřili k tehdejší duchovní elitě československého národa, jež stála na samém počátku Svobodné školy věd hermetických.** Ke studiu

se mohl přihlásit každý, kdo projevil zájem o vzdělání a praktické poznání tohoto druhu. Ať už to byl univerzitní profesor, sedlák, či dělnice z továrny.

V minulém čísle jste se dozvěděli, že některým vybraným a prověřeným žákům této »magické školy« bylo časem odhaleno tajemství, o němž neměli běžní studenti tušení. Nadzvedněme teď společně s naším průvodcem **Michalem Stránským** neviditelnou oponu času a vydejme se ve stopách

Horev-klubu, společenství lidí žijících ve světle ohně Horev. Vykročme spolu na cesty za poznáním se svobodomyšlným mužem, kterého mnozí přezdívají člověk-poutník... A nejen za ním.

Aby však došlo k nutnému myšlenkovému propojení důležitých souvislostí, připomeňme si, že zmíněnou veřejnou hermetickou školu – společnost Universalia – oficiálně vedl od začátku až do jejího hořkého konce všestranný praktik hermetických věd **PhDr. Jan**

Jan Kefer
se skauty

Kefer (1906-1941). To on theurgicky stvořil »egregora - duchovní bytost« této společnosti (theurgie: magie tzv. přímá, tzn. člověk ovládá skryté síly sám, bez jakýchkoli pomocníků, pozn. red.). Byl to nebývalý duchovní velikán a zasvěcenec, mistr theurgického umění, který neměl ve světovém měřítku konkurenci. Nikdy jste o theurgii neslyšeli? Zkráceně by se dalo říci, že je nejvyšším uměním starověkých chrámů a v překladu znamená »Ivoření bohů«. V zápisu z přednášek pro Universalii ze dne 7. 7. 1938 se dočteme toto: „*Od dob alexandrijských poprvé po dvou tisících letech, přednáší therugii doktor filosofie Jan Kefer.*“

KTERAK VÁCLAV ČTVRTEK OCHUTNAL MAGICKOU SŮL

O Keferově dětství se toho příliš neví, důležité je však upozornit, že se narodil jako nevidomý

a byl jím až do věku tří let, kdy podstoupil úspěšnou operaci pro nápravu zraku. V nevidomém dětství se časem probudily vrozené magické schopnosti a vnitřní jasnozřivý zrak. On sám bral vyléčení jako »zázrak« a dar z nebes. Kromě jiných všestranných zájmů jej velmi přitahovala hudba, již sám i komponoval. **Byl také skautským nadšencem, a díky tomuto koničku se velmi spřátelil s Václavem Čtvrtekem, známým spisovate-**

Během seancí zvědavcům nezřídka kdy předvedl své schopnosti prostřednictvím evokační magie...

lem pohádkových příběhů - např. O loupežníku Rumcajsovi. Milan Nakonečný v knize **Novodobý český hermetismus** uvádí, že Čtvrtek o Keferovi mluvil s láskou a vděčností. A zveřejnil milý příběh, na nějž Václav Čtvrtek zřejmě rád zpětně vzpomínal. „*S odělem skautů, který Kefer vedl, podnikal výlety po Lužnici a po Vltavě. Ke svým svěřencům měl velmi pěkný, přátelský vztah. Jeho mládenecký byt v Oveňecké ulici jim byl kdykoliv přístupný, chlápci si zde mohli čist, mohli se zde z Keferových zásob i najíst. Václav Čtvrtek vzpomínal, jak se jich několik v Keferově bytě jednou sešlo, namazali si chleba s máslem a hledali sůl.*

Nasli jakousi nádobu s něčím, co jako sůl vypadalo, a protože to i jako sůl chutnalo, chléb si tím osolili. Soli tam mnoho nebylo, a protože chlapců bylo víc, zásoba byla téměř spotřebována. Kefer, který později přišel a viděl to, se velmi zarmoutil: „Byla to sůl ze sedmi moří,“ vyčítal chlapcům. Čtvrtek později zjistil, že ji Kefer používal jako ingredienci pro své magické experimenty.

Magií, která byla Keferovi hlavní doménou zájmu, se tedy zabýval již jako mladík. Čtvrtek s ním posléze tento zájem sdílel, ale omezil se spíše jen na to, že překládala různé texty z francouzštiny, přesněji ze starých francouzských grimoárů.“

ČLOVĚK POUTNÍK

Blízkým přítelem a spolupracovníkem Dr. J. Kefera byl neobyčejně schopný, nadaný a charismatický mág, alchymista, malíř a básník Petr Kohout (1900-1944), kterého budete spíše znát pod jménem Pierre de Lasenic. Dnes je považován za dosud nejvýraznější a zároveň nejzáhadnější postavu českého hermetismu. Představme si nyní i jeho, dříve, než společně rozpleteme osudová vlákna dvou nesmrtelných mistrů magie a připomeneme si vzpomínky těch, kteří je přežili.

Petr Kohout (dále budeme používat jeho pseudonym Lasenic) se už od mládí intenzivně zabýval studiem hermetických věd a zejména praxí v tomto oboru. Tento ne-

smírně inteligentní světoběžník, který při hledání vyšší pravdy procestoval velkou část světa, udržoval velmi úzké kontakty s pařížskými martinisty v čele se svým zasvětitelcem, velmistrem **Constantem Chevillonem (1880-1944).**

Dnes už není žádným tajemstvím, že byl mimořádně velkým zvěděncem, okultistou, svobodným zednářem, martinistou i členem dalších lóží a tajných společností. Pro-

cestoval velkou část světa. Při své cestě za poznáním navštívil Francii, Maroko, Indii, Madagaskar (*Tanarive*), Alžír, putoval pouští do Egypta a tam se věnoval průvodcovské činnosti. **Do dějin světového esoterismu se zapsal jako znalec a praktik egyptského esoterismu a není bez zajímavosti, že během svého putování dokonce vypomáhal s rekonstrukcí královského chrámu Angkor Vat v Kambodži.**

Jeho život byl vším, jen ne nudným. Podle lidí, kteří jej znali, měl velký přehled o esoterních systémech různých věků a kultur a jeho znalosti byly dechberoucí, stejně jako milostný život. Ačkoliv se v mládí oženil, manželství mu dlouho nevydrželo. **Důvodem prý bylo jeho intenzivní praktikování sexuálně-magických operací, které mimochodem později popsal ve své knize »Sexuální magie«.** Dílo vyšlo v roce 1933, ale neprošlo přísnou cenzurou nacistů a bylo pak dlouhou dobu považováno za ztracené. Dnešnímu čtenáři tyto zakázané texty odhalilo nakladatelství Trigon (*Opravené vydání Sexuální magie z roku 2014*), jež založil **Vladislav Zadrobílek (1932-2010)**, významný pokračovatel české »Lasenikovské hermetické tradice«.

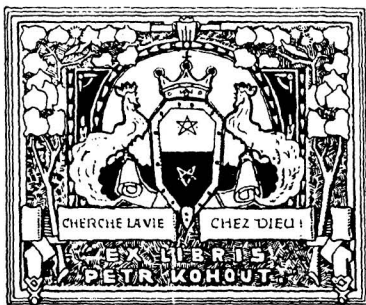
Petr Kohout,
Pierre de Lasenic

Lasenic přijímal před svým rozvedením skupiny zájemců o magii ve svém domově v Chrašti u Chrudimi. Během seancí zvědavcům často předvedl své schopnosti evokační magie a ví se i o případu, kdy vyvolal tak děsivý přízrak, že už se ti, co jej spatřili, do Chrašti nikdy nevrátili. Lasenic měl velký smysl pro humor, takže mohlo jít i o jeho pouhý škodolibý trik, jenž mu pomohl »rozeznat a zahnat« povrchní zvědavce, kteří se ve skutečnosti hermetismem ani zabývat nechtěli.

PŘÍTAŽLIVÝ SAMOTÁŘ

„*Lasenic měl v sobě obrovské kouzlo osobnosti, jímž učaroval nejen všem ženám ve své blízkosti, ale i mužům, kteří jej obdivovali pro jeho znalosti a praktické schopnosti. Ženy na*

Pokračování na str. 62-63 »

Ex Libris Pierra de Lasenica

něj letěly jako vosy na med a mohli bychom říci, že si Lasenic přizeň žen po »donchuan-sku« mimořádně užíval. Dokonce i dnes po těch letech má fanklub obdivovatelek,“ prozrazuje mi nad šálkem kávy hermetik Michal Stránský. V knize Novodobý český hermetismus od profesora Milana Nakonečného jsem našla zajímavou informaci, která na Lasenikův milostný život vrhá další svět-

Pierre de Lasenic

lo: „V muzeu v Chrudimí je zachována část tehdejší Kohoutovy knihovny. V knihách, které mu patřily, je vlepen Kohoutův ex libris s pozoruhodným mottem: »Hleďte život u Boha« (francouzsky Cherchez la vie chez Dieu.) Bylo-li toto heslo Kohoutovi devízou jeho tehdejšího života, nemohla být jeho sexuální magie jen jakousi primitivní praxí a pseudoesoterickou ideou, ale spíše variantou duchovní tantry.“ Tyto Lasenikovy znalosti potvrzuje také soukromě vydaný spis z roku 1929 pod jeho dalším pseudonymem **F. Paul Lecoq (Petr Kohout), Orientální Láska**. Jde o praktickou syntézu indické Kámasútry, Kámašastry a egyptského Merisova erotického papyru. Spis vyšel znovu pro české čtenáře v roce 2009 jako 2. svazek edice Bibliotheca Horev v nakladatelství Vodnář. Je také známo, že Lasenic se během svého pobytu ve Francii stýkal s **Maríí de Naglowskou (1883-1936)**, významnou představitelkou sexuální magie.

TAJEMSTVÍ JEHO LÁSEK

V Lasenikových textech se můžeme dočíst, že hledal odpovědi na své otázky po celém světě. V knize **Sexuální magie (2014)** o tom píše: „Prošli jsme chrámy bratrstva New Eulis, viděli jsme obřady kněžek Kámadévy v Indii, klečeli jsme v templu lásky (v chrámu lásky, pozn. red.) v Egyptě, zúčastnili jsme se oslav černých mší, succubistických sedánek (succubus = ženský démon svádějící muže, pozn. red.) i obětí satanistů. Viděli jsme všude jednu bohyni - Lásku - Isis - či Hekaté - ať tvořící, či ničící...“ Ačkoliv o svém soukromém životě obvykle nemluvil, svým nejbližším přátelům se Lasenic svěřil, že na Madagaskaru, kde nějakou dobu pobýval, zanechal dvě své lásky. Ženu a syna. Tvrdil, že je o ně dobře postaráno. **Mohou tedy dodnes na ostrově v Indickém oceánu žít potomci nejvýznamějšího českého hermetika?**

Po rozvodu se ženou Lasenikovi nastaly kruté časy a na četnické stanici byl »pečený, vařený«. Vyšetřovali jej pro pojistný podvod, při kterém měl údajně fingovat vloupání do vlastního bytu, aby získal pojistku za ukradené předměty. **Strážníci Lasenika vzali do vazby, nutno však říci, že ačkoliv byl mnohokrát vyšetřován, souzen a odsouzen nebyl nikdy.** Že na ikonu českého hermetismu chodily četníkům udání všeho druhu, a že Lasenikovi »jistí lidé« chtěli co nejvíc znepříjemnit život, je nesporné. **Když se například na krátký čas nastěhoval k Janu Keferovi, obvinil jej anonym z homosexuálních styků s tím, že pan Kohout je podezřelý mimo jiné proto, že má »dábelsky zasmušilý výraz tváře«.**

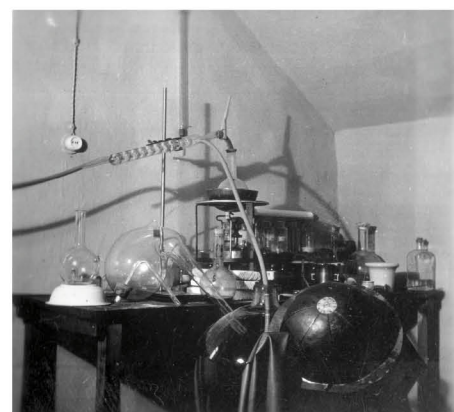
SMRT V POUŠTI

„Legenda praví, že se Lasenic se svým přítelem vypravil do ruin egyptského chrámu na velkou magickou evokaci, kde si prakticky ověřoval své teoretické poznání. Vzájval egyptské bohy a žádal po nich jejich tajemství. Hledal klíč k filosofii ohně Horev. Magická práce ale nedopadla moc dobře. Oba muži pak zabloudili a tonuli v magicky seslané písečné bouři, kde jeden z nich zahynul. Lasenic jen tak tak vyvázl a přežil. Sám to přiznává roku 1935 v přednášce **Mystérium oběti**: „Ptal se mně kdosi, co jsem zažil na své pouti... V Hali ben Gaa pět hodin zápasil jsem se smrtí v písečné bouři... Nebylo to však na dlouho...“ Jemný písek se během bouře Lasenikovi zapíchal do plic a až do své smrti s tímto získaným »písečným darem« zápasil. To byla příčina jeho záchvatů a výrazného oslabení životní síly. **Poslední silný zápas s »démonem z pouště« o svůj dech prohrál Lasenic v roce 1944, ve věku pouhých 44 let. Rád bych připomněl, že do egyptské pouště šel provádět své evokace i A. Crowley (1875-1947), kde se mu pak zjevila inteligence Aiwás. Při jejím diktátu**

sepsal svou »Liber legis« (Knihu zákona), a dal tak vzniknout novému Eónu a Thelémé. **Propojení magických systému a lidí kolem A. Crowleyho a Lasenikova Horev-klubu je velmi příhodné a není náhodné,**“ říká Michal Stránský.

JAK LASENIC S KEFEREM VYCHÁZELI?

„O jejich vztahu se povídá hodně historek, ale nutno říci, že jsou mnohdy vytrženy z kontextu. V první řadě to byli přátelé a kolegové,“ říká Michal Stránský. Zatímco Jan Kefer působil v Universalii zcela veřejně, aby mohl oslovit co největší počet potenciálních zájemců o vědomý duchovní vývoj, Lasenic se později stáhl do ústraní a intenzivně vedl pouze vybrané jedince schopné plně se ponořit do studií a hermetické praxe. A byl to právě on, kdo stál v čele Horev-klubu, soukromého spolku českých hermetiků, který vznikl v roce 1937. **Čítal přibližně 12 - 20 členů a scházel se v Káraném ve vile Vytoužená, jež patřila žákům Pierre de Lasenika, manželům Sedláčkovým. Ti svému mistrovi přenechali ve vile pokoj, kde sám po jistý čas bydlel. Tady také přijímal své další žáky a byl jim tak oporou na cestě za poznáním.** Další místnosti fungovaly jako klubovna, oratoř (oddělené místo k modlitbě), laboratoř určená k alchymickým či magickým experimentům atp. Členové Horev-

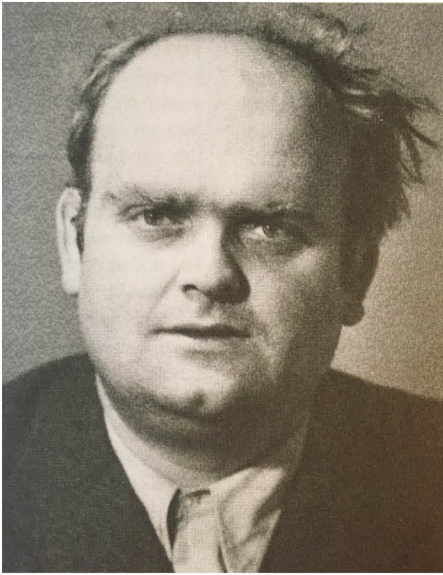

Alchymistická laboratoř Horev-klubu

klubu zde měli před druhou světovou válkou opravdu kvalitní společenské zázemí.

STAROEGYPTSKÁ MYSTÉRIA

Podle dochovaného klubového deníku a pamětníků se Horev-klub věnoval kromě jiného živlovým cvičením, astrálnímu cestování, praxi s magickými zrcadly, hledání kamene mudrců, výrobou spagyrických léků z bylin a minerálů, astrologii... Odlévali tu také z kovů magické talismany a amulety. Fotografováním aury a čaker jednotlivých členů si pak všichni ověřovali své duchovní pokroky. Věnovali se i studiu a výrobě »Lasenikova tarotu«, evokační magii a dalším činnostem. **Co se však skrývá za nevědňím názvem tajného spolku, který nezanikl ani v době nacistického teroru?** Slovo »Horev« či »Heru« dodnes vzbuzuje v mnohých lidech tajemnou

Jan Kefer

příchuť egyptské magie a mnohdy šílené blouznění o modrém ohni... **Pojďme se ale podívat do centra studia staroegyptského esoterismu, jehož byl Lasenic mistrem a učitelem.** Ve stanovách Horev-klubu se píše: „Účelem spolku jest združovati přítele hermetismu k soustavnému jeho studiu a k šíření jeho znalostí po všech stáncích. Zvláště

Ze zapečetěné místnosti vzali jednotlivá čísla časopisu Logos a především nedokončený rukopis překladu III. knihy Agrippovy Okultní filosofie.

má být přihlíženo k hermetismu... jmenovitě kultury staroegyptské, z níž též spolek odvozuje svůj název (slovo »horev« znamená v egyptštině »světlo« či »ohně« a v přeneseném smyslu »osvětu«, pozn. red.)“ Horev-klub tedy nesl ohnivou pochodeň filosofie Světla, kterou pěstovali zasvěcenci Ptahova chrámu v Menoferu (*Memfidě*). **Téhož roku jako Horev-klub založil Lasenic i martinistickou lóži Paragava, kde přítomně zasvěcoval i do egyptských mystérií.**

PODIVNÉ PROROCTVÍ

Když slavil Jan Kefer své 35. narozeniny, zeptal se svého pětiletého synka Reginalda, co mu přeje k narozeninám. Chlapec odvětil: „Nic.“ Podle svědka, který se narozeninové oslavy zúčastnil, Kefer po krátké odmlce odpověděl: „Nic, to je nirvána. To jsou moje poslední narozeniny!“ V bytě zavládla vážná nálada, která se už nevytratila během celého večera – přestože to u Keferových vůbec nebylo zvykem. Oslavenec od té chvíle začal tušit svou blížící se smrt a během večera prý ještě prohlásil: „Do šestatřiceti let jsem toho snad splnil dost, a tak bude čas odejít.“ **Přibližně o čtyři měsíce později byl zatčen a svých dalších narozenin se už skutečně nedožil.** Téhož dne, kdy si Jana Kefera odvedli nacisté, byla činnost Universalie zru-

šena a celý její majetek zabaven. Keferova rozsáhlá knihovna byla zapečetěna. Přesto se našli dva odvážlivci (*jeden z nich byl Ladislav Běhounek*) z Keferových spolupracovníků, kteří za velké pomoci paní Keferové rychle zareagovali a pokusili se určitá díla zachránit. Pečeť na dveřích opatrně sundali, tajně se dostali do pracovny a odnesli z ní velké množství spisů a publikací vydávaných Universalii. **Ze zapečetěné místnosti vzali jednotlivá čísla časopisu Logos a především nedokončený rukopis překladu III. knihy Agrippovy Okultní filosofie.** Porušenou pečeť posléze znovu vrátili nepozorovaně na původní místo. Ačkoliv všechny zachráněné dokumenty přežily válku v soukromé úschově, rukopisu se stalo osudným řádění komunistů a hrozby perzekuce. V této temné době vzácné Keferovy dokumenty lidé, kteří je léta chránili, sami raději zničili.

TEMNÁ MRAČNA NAD NEPŘÁTELI STÁTU

„Nacisté si byli moc dobře vědomi, že je Jan Kefer zarytý vlastenec a pro Říši nebezpečný nepřítel (mocný mág a theurg). Byl až příliš veřejně »vidět«. Když přišla nacistická okupace českých zemí, bylo mu nejprve nabídnuto, aby požádal o německou národnost,

vždyť jeho otec byl Němec. Nacisté se jej dlouho snažili takzvané přetáhnout na svou stranu, byl pro ně totiž mimořádně cenný,“ uvádí hermetik Michal Stránský. Kefer ale

Obraz z magické laboratoře Horev-klubu

veškeré jejich nabídky odmítal a nijak se netajil svou národní hrdostí ani tím, že Říši i Hitlerem pohrdá. Během svých vystoupení měl protinacistické uštěpačné poznámky, vyřčené »mezi řádky«. A první udání na sebe nenechala dlouho čekat.

Jedno z nich přišlo na gestapo 2. prosince 1940 od jistě paní L.P. Zásadní informace o posledním dni Jana Kefera na svobodě

Diplom společnosti Universalia

opět podává Milan Nakonečný, který osobně hovořil s těmi, kdo mohli podat bližší svědectví. Citujme jej tedy: „9. června 1941 v 8 hodin ráno přijíždí gestapo do Svandovy ulice a Kefera zatýká. Mezi gestapáky je i muž, který si pozorně prohlíží Keferovu pracovnu, jež byla současně sekretariátem Universalie, osobně zabavuje a odnáší nějaké spisy a zle se obojuje na gestapáka, který se těchto spisů nešetrně dotkl. Keferova pracovna je zabezpečena a Kefera odvázejí na Pankrác. Zde je jako vězeň nejprve pověřen tím, aby pro jakéhosi vysokého funkcionáře SS z množství svezných knih vybíral vzácnou hermetickou literaturu. Pro tento úkol nemohl být zvolen lepší odborník, ale Kefer je také Čech, a tudíž »vybírá« tak, aby se to nejvzácnější do rukou esésáckého velmože nedostalo. Potom je transportován do jednoho z nejhorších nacistických koncentračních táborů, do Flossenbürgu. Jeho spoluvězněm je tam František Sobek, člen městského divadla v Olomouci, který po osvobození vydal jedinečné svědectví o posledních dnech Jana Kefera.“ Vyprávěl, že mystik byl povinen, stejně jako všichni ve Flossenbürgu, tvrdě pracovat v kamenolomu, přestože byl velmi nemocný. Vězni museli neustále vynášet těžké balvany po schodišti a pak, když břemeno přinesli na určené místo, je shodili dolů, kde je opět sebrali. A takto to šlo den za dnem, stále dokola. V otrěsných podmínkách a v důsledku zhoršující se cukrovky už

Kefer ztrácel síly, a tak se jednou pokusil při výběru kamenů zvolit nějaký lehčí. Uviděl ho však dozorce a brutálně jej za to zbil. I když se těžce zraněný muž ještě s pomocí několika spoluvězňů vrátil zpět do tábora, byl si dobře vědom, že jeho dny jsou sečteny. Podle uvedeného svědka se ještě krátce před svou smrtí pomodil za svého vraha

Pokračování na str. 64 ►►

a 3. prosince roku 1941 ve věku 35 let v koncentračním táboře vydechl naposledy...

VYPRAVĚNÍ POSLEDNÍHO ŽIJÍCÍHO ČLENA HOREV-KLUBU A UNIVERSALIE

„Pan Ladislav Běhounek (1920-2005) byl posledním žijícím svědkem, který mi vyprávěl, že se kdysi osobně zúčastnil jako mladík (21 let) jen jedné z Keferových tajných magických evokací nasměrovaných proti Hitlerovi. Nutno říci, že účelem oné magické evokace bylo odsunutí nacistické armády z území tehdejší Jugoslávie. Evokace tedy musely proběhnout někdy mezi 10. 4. 1941, kdy Wehrmacht obsadil Záhřeb, a dobou, kdy 9. června 1941

Ladislav Běhounek

Kefera zatkl gestapo. Taková velká a obřadná evokace byla a je finančně nesmírně náročný podnik, který by Kefer nikdy sám nebyl schopen provést, pokud by neměl mecenáše. V tomto případě se jím stal jistý továrník, ctitel posledního jugoslávského monarchy Petra II. Ten za celou akci zaplatil velké peníze. Evokační rituál se prováděl tajně v uzavřené tovární hale za přítomnosti asi osmi lidí oblečených do speciálních obřadních rouch. Pro rituál bylo nakoupeno velké množství vzácných vykuřovadel, svíci, velké magické zrcadlo a další potřebné pomůcky k evokaci. Magie a theurgie úzce souvisí s hudbou a tónem, proto, jak víme od pana Běhouneka, Kefer při rituálu evokace přišerně křičel a hulákal. Na konci pak spátíl Hitlerův horoskop a dokončil rituál.

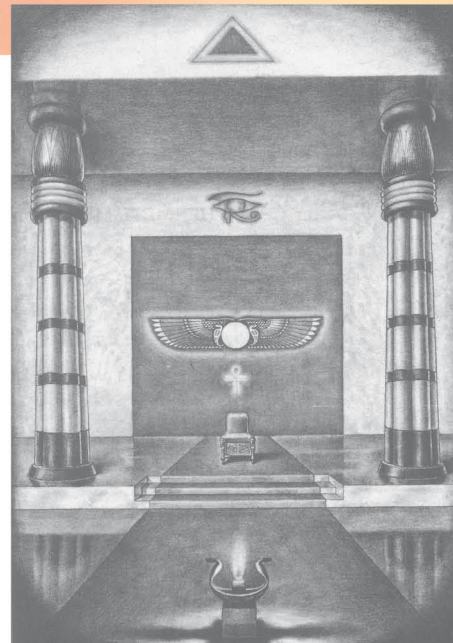
Hermetici hovoří o tom, že právě tato evokace později stála Kefera život, neboť došlo ke zpětnému magickému odrazu. Pokud vím, evokace namířené proti Hitlerovi Jan Kefer provedl celkem tři, některé v brdských lesích v okolí Mníšku na tamních lesních křižovatkách, jež mají z magického hlediska obrovský význam. Hermetická legenda tvrdí, že se při jedné z těchto dalších evokací zjevil Keferovi démon a ten mu řekl, že jeho další přání vyplní, ale že ho to bude stát víc, než je magik ochoten zaplatit. Démon se zasmál a pak náhle zmizel. Nutno říci, že všechny evokační rituály tohoto typu se neprovádějí pomocí andělů, ale jen démonů, a ti za své služby vždy něco požadují,“ říká Michal Stránský.

PRAŽSKÝ FAUST SMÍCHOVSKÝ, NEBO ZRADA PŘÍMO Z HRADU?

O pravém důvodu Keferova zatčení, respektive o tom, jaký hlavní podnět přiměl nacisty k jeho likvidaci, se dodnes diskutuje. Jsou zde ale jisté indicie, že Kefera »bodli do zad« ti, od nichž by to zřejmě ani on nečekal. Nutno říci, že všichni pražští hermetici se vzájemně znali a mezi nimi byl i velký zrádce a udavač, okultista a černý mág, který to během války »hrál« na obě strany. Jmenoval se **Jiří Arvéd Smíchovský (1898-1951)**. Jeho neobvyklému rozdvojenému životnímu osudu se ale budeme podrobně věnovat až v dalším čísle. **Nám nyní postačí informace, že mu za jeho zradu a praktiky černé magie (i ve vězení) Češi později přezdívali »Malostranský ďábel« nebo také »Pražský Faust«.** Spekuluje se též o tom, že právě on může za Keferovo zatčení.

Na druhou stranu se zase ví, že Malostranský ďábel měl dvě tváře – ta lepší z nich některé osobnosti hermetismu před Němci chránila (tvrdil o nich nacistům, že nejsou pro Říši nebezpeční), druhá tvář ukazovala prstem a přinášela smrt. „Smíchovský měl za svou vlastizradu po válce dostat rychle trest smrti, ale koupil si ve vězení čas... Během války od německé tajné policie (Sicherheitsdienst), pro kterou pracoval jako odborník na okultismus, získal kompromitující materiály na zednáře ve vládě a prezidenta Edvarda Beneše, který k nim patřil. Asi ne náhodou bylo například sídlo exilové československé vlády v Anglii za II. světové války ve stejném domě, kde sídlila i zednářská velkolóže »Velký Orient«. Dokumenty měly obsahovat důkazy o tom, jak se Beneš choval před válkou i za války, a nebylo to pryč nic hezkého.

Říká se, že právě usvědčující Smíchovského dokumenty, které od něj komunisté získali, donutily prezidenta dobrovolně odejít z československé politiky tak rychle... Těžko říci, kde je pravda, ale já bych tomu na základě informací a událostí, které jsou dnes známy, věřil. Mimořádně, právě Kefer s některými osobnostmi Universalie šli za Benešem během války na Hrad. Oznámili mu, že hodlají na Hitlera magicky zaútočit, a žádali o svolení a finanční prostředky. Beneš jim však řekl, že s tím nesouhlasí a že to dělat nemají, protože má svůj vlastní plán. Neřekl jim ale, jaký. Kefer se svými přáteli jej však neposlechli a smrtící evokace v brdských lesích přesto nakonec udělali, i když s tím prezident nesouhlasil. O návštěvě členů Universalie na Hradě jsem se dozvěděl i z dopisů hermetika Františka Kabeláka, který tam měl jít původně s nimi. Jan Kefer Kabeláka žádal, aby se audience zúčastnil také. Na toto rozhodnutí si František Kabelák udělal meditaci, aby se poradil se svým duchovním mistrem. Duch Paracelsa mu však údajně řekl, že úkolem zasloužence není boj ve vnějším světě. A tak Kabelák teh-

Rekonstrukce egyptského chrámu z materiálů Horev-klubu

dy odmítl Pražský hrad navštívit, a udělal dobře, protože na rozdíl od Kefera a dalších, co tam byli s ním, válku přežil. Je proto mnoho lidí, kteří se domnívají, že se Keferovi a dalším hermetikům stala audience u Beneše osudnou. Prezident měl totiž, jak sám řekl, vlastní plány a hermetici mu mohli stát v cestě,“ prozrazuje mi Michal.

DĚLALI ZE SEBE BLÁZNY

Členové Horev-klubu se však navzdory nebezpečí tajně scházeli dál i během války, což bylo hodně riskantní, protože pod trestem smrti platil zákaz shromažďování. Když do vily Výtoužené vtrhlo gestapo, aby hermetiky zatkl, zachránila přítomné magiky jediná věta. **Řekli, že jejich spolek je českou pobočkou německé »Fraternitas Saturni«, německé okultní a satanské lóže. Gestapáci byli tak vyděšení, aby neudělali chybu a nešlápli na kuří oko známým Hitlerovým nebo Himmlerovým chráněncům, už se nechali být.** Slibili, že to prošetří, ale už se nevrátili. Hermetici nebyli hloupí a moc dobře si uvědomovali, že nad nimi hrozba uvěznění, případně zabití, stále visí jako Damoklův meč. **Potřebovali vytvořit nějaký falešný »důkaz« pro případnou domovní prohlídku o tom, že nejsou pro Třetí říši nijak nebezpeční, a tak vznikl Deník Horev-klubu, který spojil významné s užitečným... ■**

POKRAČOVÁNÍ NAJDETE V DALŠÍM ČÍSLE!

Mimo jiné se dozvíte:

Deník Horev-klubu • Proč nebyl nikdy použit nekromantický rituál pro »oživení« Mistra Lasenika? • Poselství stromového gnóma: Jak probíhaly skutečné evokace živlových bytostí? • Jaké prožitky měli ti, kdo se jich s Lasenikem zúčastnili? • Co se stalo s Horev-klubem po druhé světové válce?

